

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.2. Concilium Santonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. stationum tabulas ad Regem misisset, is
A.C. 561. acceptas ingemiscens & S. Martini potentiam expavescens in ignem projecit. Pecuniam ab illius Ecclesia exactam reddi, & omnem populum Turonensem liberum esse a tributis iussit.

§. II.

(*) *Concilium Santonense.*

Id. IV. hist. **C**ivitas Santonensis quoque in Ditione
s. 26. Regis Chariberti posita erat. In ea Leontius Archiepiscopus Burdegalensis convocatis ad Synodum Provinciæ suæ Episcopis Emerium Episcopum Santonensem deposuit, tanquam contra Canones electum, quippe Decretum a Rege Clotario obtinuerat, ut sine consensu Metropolitæ tunc absentis ordinaretur. Concilii Patres Emerio deposito in ejus locum elegerunt Heraclium Ecclesiæ Burdegalensis Presbyterum, & Electionis Decretum, cui manu sua subscripserant, ad Regem Charibertum miserunt. Ubi Presbyter, cui id deferendum commiserant, Turonem attigit, in transitu ad Eufonium Archiepiscopum divertens, eidem rem ut acta fuerat narravit,

A 2

ravit,

(*) In der deutschen Uebersetzung heißet es: Unglückseliges *Concilium* zu *Saintes*. Das hineingesetzte Wort unglückselig ist eine glückselige Erfindung des allen Bischöffen und Concilien überhaupt abgeneigten Uebersetzers.

ravit, rogans, ut etiam ipse Decreto sub-Sæculum VI.
 scriberet. Id vero Eufronius aperte re- A. C. 561.
 cusavit, haud dubie quod ominaretur,
 hanc Electionem magni scandali causam
 futuram. Postquam Presbyter Parisiis
 in conspectum Regis admissus est, dixit:
Rex! Sedes Apostolica te salutat. Hic
 erat illius ætatis usus, ut omnes Sedes E-
 piscopales, præsertim Metropolitanæ, A-
 postolicæ, & omnes Episcopi Papæ ap-
 pellarentur. (*) Rex vero simulans,
 non satis se intelligere, quid diceret, ex
 Presbytero quæsit: *An Roma ad nos
 huc venisti, quod Papæ nomine mihi salu-
 tem dicas?* Respondit Presbyter: *Est
 Pater tuus Leontius, qui cum Episcopis
 Provinciæ suæ salvum te esse jubet, &
 certiozem reddit, quod Emerius depositus
 fuerit de Episcopatu Santonensi, quem
 contra Canones ambitu obtinuerat.* Hinc

A 3 Patres

(*) Non ita frequens erat hic usus, ac dicit
 Fleurius, cum in tota Historia Ecclesiastica alios
 Episcopos Papas vocari satis raro, Sedes vero
 Episcopales aut Archiepiscopales dici Apostoli-
 cas, si hunc locum excipias, ferme nunquam oc-
 currat. Id ipsum confirmat Rex Charibertus a-
 cerbe interrogans: *An Roma ad nos huc veni-
 sti, quod Papæ Nomine mihi salutem dicas?*
 Saltem in comparatione ad Romanum Pontifi-
 cem Scriptores Ecclesiastici alios Episcopos raro
 Papas nuncupabant.

Sæculum VI. *Patres miserunt ad te Decretum suum*
 A. C. 561. *quo alium in ejus Sedem substituunt, ut,*
dum transgressores Canonum puniuntur,
Deus regno tuo benedicat. Hic in lo-
 quentem fremens Rex jubet a conspectu
 abstrahi, vehiculo spinis horrenti impo-
 ni, & in Exilium mitti. Adjecit: *An ne-*
scis superesse Clotarii filios, qui facta Pa-
rentis defendant, dum Episcopum ab ipso
electum absque nostro Mandato Sede sua
pellitis? Et statim missis Clericis Eme-
 rium in Sedem Santonensem restituit.
 Cubicularios quoque misit, qui ab Archi-
 episcopo Leontio mille solidos aureos,
 & minores multas ab aliis Episcopis, qui
 huic Concilio adfuerant, pro faculta-
 tum suarum modo exigent. Itaque
 Emerius Sedem Santonensem retinuit,
 & verisimile est Leontio postea fuisse re-
 conciliatum, cum legamus, Leontium
 rogante Emerio Ecclesiam S. Bibiani ab
 Eusebio Antecessore ipsius ædificari cœ-
 ptam ad fastigium perduxisse: Placidina
 Leontii Archiepiscopi uxor (*) ad or-
 nandum hujus Sancti sepulchrum mul-
 tum

Fortun. lib. 1
Germ. 12.

(*) Quamvis hic mentio fiat de uxore Leon-
 tii Archiepiscopi, nequam tamen inferri pot-
 est, Episcopum cohabitasse, sed potius suscepto
 Episcopatu secundum Ecclesiasticam omnium
 temporum Disciplinam uxorem reliquisse, & ex-
 inde pro Sorore habuisse.

tum pecuniæ contulit, & Marito in de- Sæculum VI.
 corandis aliis Ecclesiis operam junxit. A. C. 561.
 Hæc magnæ pietatis & nobilissimi san-
 guinis Matrona genus ab Imperatore A-
 vito ducebat.

§. III.

Suevi convertuntur.

Sub idem ferme tempus Suevi ab annis Greg. Mir.
 centum & quinquaginta Ariani Ga- S. Martini
 læciam incolentes ad Fidem conversi I. c. II.
 sunt. Chararicus seu Theodemirus Rex
 filium habebat decumbentem, & adeo
 languentem ut ægerrime spiritum tra-
 heret. Tum Rex ad suos: *Quæso! edi-*
cite mihi, cujus Religionis sit Martinus
ille, quem in Gallia tot Miracula edere
ferunt? Responderunt: Episcopus fuit,
& Populum suum docuit, Filium æquali
honore cum Patre & Spiritu Sancto ut-
pote substantia parem esse colendum. Si
ita est, dixit Rex, amicorum meorum fi-
dissimi ad templum ipsius eant, & magna
munera deferant. Et si filio meo sani-
tatem impetrent, idem, quod sanctus Vir
credidit, & ego credam, postquam Fidem
Catholicam edoctus fuero.

Itaque tantum auri & argenti, quan-
 tum filii sui pondus æquaret, appendi,
 illudque Turonem ad S. Martini sepul-
 chrum deferri jussit. Legati inde rever-
 si dixerunt ad Regem, quod ibi plura pa-